

Laursen: Det er interessant at erfare, hvilken Udvikling Motorkørselen paa Færøerne har gennemgaaet, siden vi i 1923 behandlede et Lovforslag om Motorkørsel paa Færøerne. Det er, som nævnt af den ærede foregaaende Taler, nu foreslaaet, at der skal være Nummerplader paa Automobilerne. Jeg erindrer, at jeg i 1923 spurgte, hvorfor man ikke gik til det med det samme; man svarede mig, at det behøvedes ikke, for der var saa faa Motorkøretøjer, og alle Mennesker kendte hinanden paa Færøerne. At der nu skal være Nummerplader, er et Bevis paa, at Motorkørselen er undergaaet en saadan Udvikling, at det findes nødvendigt at registrere og nummerere Motorkøretøjerne. Endvidere er det interessant at se af Lovforslaget, at man nu kan tænke sig Ruteautomobilkørsel paa Færøerne. Det havde jeg ikke tænkt mig Muligheden af den Gang. Jeg er ikke saa kendt med Forholdene og havde ikke tænkt mig, at Afstandene var saadanne, at Rutekørsel kunde foregaa. Lovforslaget forudsætter nu, at saadanne Ruter kan oprettes. Det er ogsaa et Bevis paa, at Vejene, som det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Effer-søe) udtalte, er blevet udvidet betydeligt, og paa, at der er anlagt nye Veje. Ellers vilde Rutekørsel sikkert ikke være mulig. Det har ogsaa interesseret mig, at man nu tør gaa op til en Kørehastighed af 30 km paa brede Veje, altsaa udenfor Byerne, medens man i 1923 kun turde gaa med til en Hastighed af 15 km, hvilket jo er meget lidt for en Motorvogn. Lastvogne maa dog kun køre med en Hastighed af indtil 20 km.

Det er ejendommeligt at se, at der nu foreslaas indført en Afgift af Motorkøretøjer, som skal beregnes pr. Hestekraft. Det er det System, vi tidligere har haft hernede, men gik fra i 1927. Jeg finder ligesom den foregaaende Taler, at det egentlig er en irrational Beskatningsmaade, og vilde have anset det for mere formaalstjenligt, at man havde indført en Benzinafgift, som er det rationelle. Men naar Lagtinget mener, at det er heldigst at have en Afgift som den foreslaaede, skal jeg ikke foreslaa Ændringer i den Retning. Afgiften er jo ikke saa stor: kun 10 Kr. pr. Hestekraft af Personvogne og 20 Kr. af Lastvogne, hvilken Afgift Lagtinget i øvrigt kan nedsætte til det halve, hvis der er særlig Anledning dertil. Det er i Virkeligheden meget lempelige Vilkaar.

Kørselshastigheden har været omtalt

af de to foregaaende Talere. Det kan diskuteres, hvorvidt 30 km er passende, om det er for lidt eller for meget. Men Bestemmelserne om Hastigheden i den Lov, der gælder hernede, begynder med en Sætning, der lyder omtrent saaledes: Kørselshastigheden maa altid afpasses efter Forholdene. Det maa der ogsaa kunne tages Hensyn til paa Færøerne. Man kan ikke sige, at den samme Kørselshastighed passer under alle Forhold, udenfor Byerne eller i dem. Hvad der kan være passende til det ene Klokkeslæt, kan være upassende til et andet; man maa tage Hensyn til andre vejfarende, Vejsving o. s. v. Jeg antager, at de dertil egnede Myndigheder, naar de træffer Bestemmelse om Nedsættelse af Hastigheden eller lignende, vil tage det Hensyn, der er fremhævet i den nævnte Lovbestemmelse: at Kørselshastigheden altid maa afpasses efter Forholdene.

Da Lovforslaget er gennemgaaet og i alt væsentligt tiltraadt af Lagtinget, og det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Effer-søe) ligeledes har ment at kunne anbefale det til Gennemførelse i den foreliggende Skikkelse, kan jeg paa mit Partis Vegne gøre det samme.

Rasmus Rasmussen: Medens Jernbanernes Udvikling hernede har haft en vældig Betydning i økonomisk Henseende, og medens Automobilernes Udvikling ligeledes har været saa kolossal, at den ligefrem har foraarsaget en stor Kamp mellem disse to Befordringsmidler, stiller Sagen sig helt anderledes paa Færøerne, idet de geografiske Forhold deroppe jo ikke tillader Jernbanekørsel. Det første moderne Samfærdselsmiddel for Landjordens Vedkommende, der har holdt sit Indtog paa Færøerne, er Bilerne. Nu hørte jeg nok, at det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Effer-søe) mente, at de havde faaet for mange Biler deroppe; det skal jeg dog ikke udtale mig om, thi jeg er klar over, at det er et Forhold, som vi ikke kan blande os i fra Lovgivningsmagtens Side, det maa vi overlade til det private Initiativ at finde sig til Rette med.

Det foreliggende Lovforslag har været behandlet af Lagtinget og repræsenterer det væsentligste af, hvad dette ønsker gennemført, og da jeg gaar ud fra, at Lagtinget er den mest kompetente Forsamling til at udtale sig om, hvordan man ønsker dette Spørgsmaal ordnet paa Færøerne, skal jeg paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.